

ρειών, πρέπει, αμέσως μετά τὰς φθινοπωρινὰς σπορὰς, νὰ γίνῃ σκάψιμον βαθύ εἰς τὸ ἔδαφος τὸ προωρισμένον διὰ τὴν φυτεῖαν. Κατὰ τὸ ἔαρ χρειάζεται πάλιν μία ἐλαφρὰ σκαφή καὶ ἐν βωλοκόπημα, ἔπειτα δὲ ἀνοίγονται αἱ ὄπαί. Ἡ ἔκτασις αὐτῶν πρέπει νὰ ἔχη 70 ὑφεκατόμετρα μῆκος, 40—50 πλάτος καὶ 50 βάθος. Ταύτου γενομένου, σκαλίζεται καλῶς τὸ ἔδαφος διὰ τῆς ἀξίνης, κοιλιώνονται τὰ πλευρὰ καὶ ἔπειτα καταρρίπτονται, βωλοκοπούμενου καὶ τριβομένου τοῦ χώματος ἕσαν τὸ δυνατόν περισσότερο.

Ἡ ὄπη πρέπει νὰ πληρωθῇ τόσον ὥστε τὸ κάτω μέρος τοῦ στελέχους τοῦ φυτευομένου δένδριου νὰ εὐρίσκειται 30 ὑφεκατόμετρα κάτωθεν τοῦ πέριξ ἔδαφους. Ταύτου γενομένου, ὅστις καιρὸς καὶ ἂν ἦναι, πρέπει νὰ ρίπτωμεν μίαν ἢ δύο λίτρας ὕδατος διὰ νὰ συνενωθῇ ἡ μικρὰ ρίζα μετὰ τοῦ πέριξ χώματος, ὅπερ εὐκολύνει τὴν ἀναδύσθησιν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἐὰν ὁ καιρὸς ἦναι ξηρὸς, χρειάζεται ὄχι βωλοκόπημα, ἀλλὰ σφυροκόπημα, διὰ νὰ συντριβῇ ἡ σχηματισθεῖσα πλάξ καὶ νὰ στερεωθῇ τὸ ἔδαφος εἰς τὰς ρίζας τοῦ δένδρου. Πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς χορτοκοπίας, πρέπει νὰ γίνεται ἐν ἐλαφρῶν βωλοκόπημα εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πεφυτευμένου ἀγροῦ τὰ πράγματα μένουσι τότε εἰς κῦτὴν τὴν κατάστασιν μέχρι τοῦ ἔαρος τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐν ἦναι δυνατόν, ἀπλόνομεν κατὰ τὸν ἰσόνιον πλησίον τοῦ ἑυκαλύπτου λεπτόν χωμα $\frac{1}{4}$ ἢ ὁ ὑφεκατομέτρων. Ταῦτα εἶναι λίαν ὠφέλιμον.

Κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔαρ, ὁμαλίζομεν τὸ ἔδαφος καὶ περιχώνομεν πιέζοντες τὸ χωμα διὰ τῶν ποδῶν, ὅπερ στερεοῦ τὸ δένδρον.

Ἐὰν ὁ εὐκαλύπτος Globulus πρέπει νὰ φυτεύεται τὴν ἀνοιξιν, τούναντίον τὰ εἶδη Grevillea, Casuarina, Acacia καὶ τὸ Red gum πρέπει νὰ φυτεύονται τὸ φθινόπωρον. Οἱ σπόροι τῶν δένδρων τούτων σπειρόμενοι τὸ φθινόπωρον δὲν ἐπιτυγχάνουσι. Πρέπει λοιπὸν νὰ σπείρωνται κατὰ τὴν φεβρουάριον, τὸ δὲ φθινόπωρον εἶναι ἡ εὐνοικωτέρα ἐποχὴ πρὸς μεταφύτευσιν. Ὅθεν ἀπαιτεῖται νὰ προετοιμάζονται αἱ γαῖαι καὶ νὰ ἀνοίγωται αἱ ὄπαί ἅμα ἀρχομένου τοῦ ἔαρος.

Εἶναι προσέτι ὠφέλιμον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ εὐκαλύπτος βλαστήσας εἰς τὴν γῆν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ φθάσας εἰς ὕψος δύο μέτρων, εἶναι κάλλιστος πρὸς μεταφύτευσιν.

Τὰ τοιαῦτα δένδρα πρέπει πρὸ πάντων νὰ τίθενται εἰς δημοσίας πλατείας, εἰς τὰ ἄκρα τῶν λεωφόρων, εἰς τὰ προαύλια τῶν ἀγροκηπίων. Εἰς ὅλα τέλος

τὰ μέρη οὗτου, ἐὰν ἐφυτεύοντο μικρότερα, θὰ ἠδύναντο τὰ ζῶα καὶ τὰ παιδία νὰ τὰ καταστρέψωσι. A. M.

—o—o—o—

ΚΑΛΑΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗ (α)

Ἐξ Ἰνδιῶν παρηκολούθει τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως, προσκλήσει αὐτοῦ, γέροντες σοφὸς Ἰνδὸς, μέγας θαυμαστής τῆς δυνάμεως καὶ τῆς φιλομαθείας τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ περ ἐπισύριον τούτου ἕνεκεν καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν καὶ τὰ σκώματα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ βραχμάνων. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ σεμνότης, ἡ σοφία καὶ ἡ εὐσεβεία, ἐνέπνευσαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς πάντα τὸν στρατὸν μέγα σέβας, ὅπερ τοῦ γέροντος τούτου σοφιστοῦ τῆς Ἰνδίας. Ὅθεν πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ σπουδαῖοι ἄνδρες, οἱοὶ φέρ' εἰπεῖν Πτολεμαῖος ὁ Ἀΐου καὶ Λυσίμαχος ὁ σωματοφύλαξ, περὶ πολλοῦ εἶχον τὴν διδακτικὴν αὐτοῦ συναναστροφὴν. Ἐκάλου δ' αὐτὸν οἱ Ἕλληνες Κάλανον, ἐνῶ τὸ πάτριον αὐτοῦ ὄνομα ἦν Σφίνης (β). Ἦν δὲ γέρον ἐβδομηκοντούτης οὐδέποτε ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἠσθένησε καὶ πρῶτον ἐν τῇ περσικῇ ταύτῃ χώρᾳ (ἐν Σούσις) ἠσθάνθη ἑαυτὸν κακῶς διακείμενον. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι δὲν θέλει νὰ διάγῃ τοῦ λοιποῦ βίου ὀδυνηρὸν, καὶ ὅτι εἶναι πολὺ κάλλιον ν' ἀποθάνῃ, πρὶν οἱ σωματικοὶ αὐτοῦ πόνοι ἀναγκάσωσιν αὐτὸν νὰ μεταβάλῃ τὴν πρώτην αὐτοῦ καὶ συνήθη διαίταν. Ὁ βασιλεὺς ἀληθῶς ἀγαπῶν αὐτὸν διὰ τὴν παρησίαν αὐτοῦ καὶ τὴν φιλομαθειαν, ἐζήτησε παντοιοτρόπως νὰ πείσῃ αὐτὸν, ἵνα μὴ θυσιάσῃ ἑαυτὸν ἄνευ λόγου· ἀλλ' ὁ σοφὸς τῆς Ἰνδίας ἀπεκρίθη αὐτῷ μετὰ σταθερότητος, ὅτι παρ' Ἰνδοῖς οὐδὲν θεωρεῖται αἰσχρότερον ἢ ἡ ταραχὴ τοῦ πνεύματος ἕνεκεν τῶν πόνων τοῦ σώματος· τὰ εἶθιμα τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀπαιτοῦσιν, ἵνα ἤδη ἀναβῇ τὴν πυρὰν· τέλος δὲ καὶ ἐπιθυμεῖ μακρὰν τῆς πατρίδος ὄν, ν' ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς νόμους αὐτῆς. Διέταξε λοιπὸν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Πτολεμαῖον τὸν σωματοφύλακα, ἵνα παρασκευάσῃ τοῦ μάρτυρος τούτου Ἰνδοῦ τὴν πυρὰν καὶ μετὰ πάσης λαμπρότητος τελέσῃ τὰ τῆς κηδείας· αὐτὸς δὲ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε νὰ ἦναι παρὼν εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον τοῦ πεφλημένου γέροντος. Ὅτε δὲ ἦλθεν ἡ ὥρισμένη τοῦ μαρτυρίου ἡμέρα, ἀπὸ πρώτας παρετάχθη

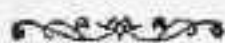
(α) Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου κατὰ Δρωζὴν ὑπὸ Κ. Φριτάρτου.

(β) Ἐκαλεῖτο δὲ Σφίνης· ἐπὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶσσαν τῷ Καλέ προσαγορεύων, ἀνεὶ τοῦ χαίρειν, τοῦ ἐντυγχάνοντος ἠσπάζετο, Κάλανος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὀνομάσθη. Πλούτ. Ἀλέξ.

ἄπαξ ὁ πεζὸς καὶ ἵππικὸς στρατὸς ἐν μεγάλῃ στολῇ· εἶτα δι' ἤλασαν καὶ οἱ ἐλέφαντες ὡς εἰς πόλεμον παρασκευασμένοι· μετ' αὐτοῦ δὲ εἶποντο πλῆθος ἄλλο ἀνθρώπων, φερόντων χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἐκπώματα, θυμαμάτα παντοία, καὶ βασιλικά ἐνδύματα, ἵνα ρίψωσι καὶ ταῦτα μετὰ τῶν θυμιαμάτων εἰς τὴν πυρὰν· τελευταῖος δὲ ἐφέρετο αὐτὸς ὁ Κάλανος ἐπὶ κλίνης μὴ δυναθεῖς ὑπὸ ἀδυναμίας νὰ ἐπιβῇ τοῦ παρασκευασθέντος ἵππου, ἐστεφανωμένος κατὰ τὸν νόμον τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἄδων Ἰνδιστὶ ὕμνος πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ δὲ πυρὰ ἦν κατασκευασμένη ὑπὸ πολυτίμων ξύλων, σμόρνικς, κυπαρίσσιων καὶ κέδρων. Ὅτε δὲ ἡ συνοδία ἐφθασεν εἰς αὐτήν, ὁ Κάλανος κατέβη ἐκ τῆς κλίνης, ἔλαβε τὴν δεξιὰν πάντων τῶν περὶ αὐτὸν, ὡς σημεῖον τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ἀσπασμοῦ, καὶ παρεκάλεσεν αὐτοῦς, ἵνα εἰς τὴν αὐτοῦ ἀνάμνησιν τὴν ἡμέραν ἐκείνην μετὰ τοῦ βασιλέως εὐθυμῆσωσι καὶ διασκεδάσωσιν· αὐτὸν δ' ἐκαίον, *εἰσε, μετ' ὀλίγον χρόνον ὀφείλει ἐν Βαβυλωνί.* Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Νυσαῖον ἵππον ἐχάρισεν τῷ Λυσιμάχῳ, ὃν ἠγάπα πολὺ, τὰ δὲ ἀργυρὰ ἐκπώματα καὶ βασιλικά ἐνδύματα τοῖς λοιποῖς παρεστῶσι. Τελευταῖον δὲ ἐπευζάμενος, καὶ κατασπείσας ἑαυτοῦ, καὶ κείρας τὴν κόμην αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πυρὰν ἠσώχως καὶ ἀταράχως. Ἐπ' αὐτῆς δὲ γενόμενος ἔτι ἄπαξ ἠτένεσε τὰ βλέμματα αὐτοῦ κάτω πρὸς τὸν στρατὸν, ἐστράφη πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκλίνα τὸ γόναυ καὶ προσήχετο· τοῦτο δὲ ἦν καὶ τὸ σῆμα πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ πυρός. Ὡς δὲ τοῦτο εἰς τὴν πυρὰν ἐνεβλήθη ἐφθέγγοντο πᾶσι αἱ σάλπιγγες (οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προσηταγμένον), καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ ἐππλάλαξε, καὶ οἱ ἐλέφαντες συνεπήχησαν τὸ ὄξυ καὶ πολεμικόν, ὡς ἂν καὶ οὗτοι ἤθελον νὰ τιμῆσωσι τὸν θνήσκοντα μάρτυρα τῆς πατρώας χθονός. Ὁ δὲ, ὡς ἀπ' ἀρχῆς προσευχόμενος ἱγανυπέτησεν, οὕτως ἐμειναν ἀκίνητος μέχρι οὐ αἱ φλόγες πανταχόθεν συνεκάλυψαν αὐτὸν, ἀφανίσασαι ἀπὸ τὰς ὕψεις τῶν θεατῶν (α). Λέγεται δὲ τότε, ὅτι καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἰνδοὶ ἐρέβηθησαν εἰς τὰς φλόγας, αἵτινες κατέκαυσαν τὸν εὐσεβῆ τούτον γέροντα. Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀγῶνας τεχνικοὶ καὶ γυμνικοὶ ἐτελέσθησαν. Ταῦτοις δὲ προσετέθη διάφορος τις ἄλλος ἀγὼν καὶ στέφανος ἀκρατοποσίας κατὰ τὰ Ἰνδικὰ

(α) Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὑπὲρ Κάλανου τοῦ Ἰνδοῦ ἱκανοὶ ἀναγεγράφασιν, οὐκ ἀχρεῖα πάντα εἰς ἀνθρώπους, ὅτε γινώσκαι ἱππευτικῆς, ὅτι ὡς καρτερόν τε ἔστι καὶ ἀνίκητον γνώμη ἀνθρωπίνῃ ὅ,τι περ ἰθὺλοι ἐξεργάσασθαι. Ἀρρίαν. 7,3.

ἔθιμα. Ὁ ἐν αὐτῷ δὲ πλείστον πικρὸν ἦν ὁ Πρόμαχος, ὃς προσλήθων μέχρι χροῶν τεσσάρων, καὶ λαθὼν τὸ νικητήριον, σέφρανον ταλάντου, ἡμέρας τρεῖς ἐπέζησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, τεσσαράκοντα καὶ εἰς ἀπίθανον πίνοντες, ἰοχυροῦ ἐκ ἐκ τῆς μέθης κρύους ἐπιγενομένου.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Συνέχεια.

— Ἄ! πόσον εἶμαι μικρὸς!... πόσον εἶμαι παιδίον!... Ἐργηγορῶν βλέπω ὄνειρα... Ἄ! τί κάθημαι... Ἐμπρός!... Τὸ ἔργον δεῖν νὰ συντελεσθῇ. Ἄς ἀφήσω κατὰ μέρος τὰς μωρίας...

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ νέος ἔκυψεν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν μάχαιραν, ἥτις ἐν τῇ παραφορᾷ του, εἶχεν ἐξολισθήσῃ, ἀνεπισηθῆτως, τῶν χειρῶν του.

Μεθ' ὅλην ὁμῶς τὴν ἀπόφασίν του, ἔστη ἐκ νέου, κρατῶν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἀποθαυμάζων τὴν νεάνίδα.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι, ὅτι εἶχεν ἀδικῶν νομίζων τὰς εἰκόνας ἀνεπιτυχεῖς.

Ἦγειρεν ἐκ νέου τὴν χεῖρα, ἀλλὰ, πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ κατενέγκῃ τὸ κτύπημα, κρότος ἑλαφρὸς ἠκούσθη ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ σπουδαστηρίου του.

Προσπαθῆσας νὰ δώσῃ ὄσων ἡδύνατο ἡρεμίαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, διορθῶσας τὴν κόμπην, τακτοποιήσας τὸ ἐνδυμά του, ἔσπευσε νὰ νοήσῃ τὴν θύραν.

Ὁ κρούσας αὐτὴν ἦτο ὁ Ἀχμέτ, ὅστις καὶ εἰσῆλθε περίλυπος καὶ κατηφής.

— Καλῶς ἦλθες, ἀδελφέ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος μειδιῶν. Οὐδέποτε ἡδύνασο νὰ με ἐπισκεφθῆς εἰς καταλληλοτέραν ὥραν.

Ὁ Ἀχμέτ ἐμειδίασεν ἐπίσης θλιβερῶς, ἀλλὰ μόλις ἀνήγειρε τὸ βλέμμα καὶ ἐν ᾧ! θαυμασμοῦ ἐξῆλλε τῶν χειρῶν του.

Τόσον ἡ εἰκὼν, ἣν εἶχε πρὸ αὐτοῦ, ἦτο ὁμοία καὶ ἀκριβής.

— Ἀλλὰ τί ἔχεις, Ἀχμέτ; ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος. Διατί τόσον σὺνοφρος;

Ὁ Τοῦρκος περιωρίσθη μόνον νάναστενάξῃ.

Ἐὰν θλίψῃς τις βαρύνῃ τὸ στήθος σου, ἐὰν δυστυχία σὲ ἐπαπειλῇ, εὐλογητός ὁ Θεός, ἔλθε, ρίφθητι εἰς τὸ στήθος τοῦτο τὸ ἀδελφικόν, ἐναγκαλισθητί με καὶ θάκουσθης τοὺς στεναγμοὺς αὐτοῦ, ὅτι τὸ αἰσθανθῆς ταρσασόμενον ὡσάυτως ὑπὸ κλάδωνος, ὑπὸ θυέλλης παθῶν ἀνιάτων.

— ὦ Πέτρε μου! ἐψήφισεν ὁ ἀγαθὸς Μουσουλμάνος. ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου!...

— Ἀχμέτ!... Τί ἔχεις Ἀχμέτ!... Ἀπὸ πότε τὰ χεῖρά σου ἀδελφοῦ μου ἐκλεί-

σθησκάν καὶ σιωπῶσιν αὐτῶ πρὸ τοῦ Πέτρου;

Ὁ Ἀχμέτ ἔκυψε τὴν κεφαλὴν, ἐνῶ δάκρυ ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς παρεΐας του.

— Λοιπὸν τόσον μέγα καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ μυστικόν, ὅπερ θὰ μοι εἴπῃς, ὥστε τοσαύτην ὥραν σιωπᾶς, νομίζων ὅτι ἡ ἀδελφικὴ μου καρδιά εἶναι τόσον μικρά, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ τὸ περιλάβῃ... Σιωπᾶς ἀκόμη;

— ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἀχμέτ, ριπτόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Πέτρου καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ στήθος του. Ἡ ἀδελφὴ μου, ἡ Καλλιπὴ ἀποθνήσκει!...

— Τί λέγεις;... Ἐκανάλαβέ το πάλιν!... ὦ Θεέ μου! ὦ Πλάστα μου!... ἀνέκραξεν ἔκφρων ὁ Πέτρος καὶ κατέπεσεν ὡς ἀναίσθητος ἐπὶ τινος ἔδρας.

— Προφῆτα, βοήθει με! ἐφώνησεν ὁ Ἀχμέτ κάτωχρος γενόμενος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ μία δυστυχία, μοι δίδεις καὶ ἄλλην. Πέτρε μου, ἐξηκολούθησε προσπαθῶν νὰ βοηθήσῃ τὸν νέον, Πέτρε μου, ἴσως δὲν ἐξεφράσθη καλῶς... ἴσως εἶναι ψεῦδος! ὦ! εἶναι ψεῦδος!... Ἡ ἀδελφὴ μου εἶναι καλὰ, δὲν ἔχει τίποτε.

Ἰδὼν δὲ τὸν Πέτρον συνερχόμενον ἐκ τοῦ ἀπελπισμοῦ του:

— Ἀπὸ τινος χρόνου, προσέθηκε, πάσχει, φθίνει, ἔγεινεν ὡχρὰ, μαραινεται... Ἀγνωστος νόσος ὑποσκάπτει τὰς ὠραίας τῆς παρεΐας. Ἀλλὰ σήμερον ἔμαθον τὴν ἀσθένειάν σου, σήμερον μοι ὠμίλησε περὶ σοῦ, σήμερον με ἠρώτησε τί γίνεσαι... θὰ με συνδράμῃς, ἀδελφέ μου, νὰ τὴν σώσωμεν, νὰ τὴν θεραπεύσωμεν; Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι θὰ με συνδράμῃς;

Τοῦ Πέτρου ἡ κεφαλὴ κατέπεσεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ στήθους σύνουος καὶ σκυθρωπῆ. Ἐβόλεπεν ὅτι ἡ θεραπεία τῆς νέας καθίστατο δύσκολος, ἀφοῦ ὁ μόνος ὑπάρχων τρόπος αὐτῆς ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος.

— θὰ σὲ συνδράμω, Ἀχμέτ, θὰ σὲ βοηθήσω, ἀδελφέ. Καὶ εἶναι λόγος αὐτὸς, τὸν ὁποῖόν μοι λέγεις;

— θὰ με βοηθήσῃς, Πέτρε, τὸ ἠξέωρω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εὕρω πᾶς. Γνωρίζεις ὅτι δύσκολα ἀπαιτεῖ ἡ ἀδελφὴ μου;...

— Περὶ τούτου ἀκριβῶς συλλογίζομαι....

— ἠξέωρεις ὅτι τὸ μόνον μέσον τῆς θεραπείας εἶναι σὺ καὶ ὅτι ἡ συχνὴ παρ' αὐτῆ παρουσίᾳ σου δύναται μόνον νὰ τῇ ἀποδώσῃ τὴν ὑγίαν;

(Ἐπταὶ συνέχεια).

ΔΑΜΗΦΩΣ ΕΝΓΛΑΒΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κατὰ τοὺς ἐνῆα πρώτους μῆνας τοῦ 1878 ἡ κίνησις τῶν ἐπιβατῶν ἐν ταῖς ἐαφόροις σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς τῶν Παρισίων ἀνῆλθεν εἰς 37.467,799 ἄτομα. Κατὰ τὴν Ἐκθεσὶν τοῦ 1867 ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν ἐφθασε τὸν ἀριθμὸν τῶν 13 ἑκατομμυρίων ἀτόμων.

ΒΑΡΥΤΙΜΟΝ ΦΙΛΗΜΑ.

Ἐν τινι εὐεργετικῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων ἀνετέθη τῇ πριγκιπέσῃ Μέτερνιχ, ἡ πώλησις ἀνθέων. Ἐν ᾧ τὸ πλῆθος, μεμαγευμένον ὑπὸ τῆς καλλονῆς καὶ τῆς κομφοτάτης αὐτῆς στολῆς, διακρινομένης μάλιστα διὰ τινος χαριστάτου πίλου, ἀριστουργήματος τῆς Mme Dufourmantelle, ἐρίπτεν εἰς τὸν δίσκον αὐτῆς τὸ χρυσίον ἀφειδῶς, Ἔωσός τις ἀριστοκράτης ἐφάνη ὅπως ἀπαθῆς ἐνώπιον τῆς εὐγενοῦς κυρίας.

— θέλετε κανὲν ῥόδον; ἠρώτησεν ἡ πριγκιπέσσα. — Ὅχι, κυρία, θέλω ἐν φίλημα καὶ δίδω ὅ,τι θέλετε. Οἱ παρεστῶτες ἐξεπλάγησαν μεγάλως. Αἱ κυρίαὶ ἤρρυθρίσαν ὡς καὶ ἡ πριγκιπέσσα, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν συνελθοῦσα δὲ καὶ μειδιῶσα πάντοτε εὐμενῶς.

— θέλετε ἐν φίλημα, ἀπήντησεν ἄλλὰ τί θὰ δώσητε ἀντ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πτωχοὺς; — 100,000 φράγκων! — «δέχομαι», ἀπήντησεν ἡγεμονίς, καὶ ἡ θυσία ἐγένετο! Τὸ φίλημα ἐδόθη ἡχηρότατον ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἀλλὰ καὶ τὰ ἑκατοντακισχίλια φράγκα εἰσῆλθον συγχρόνως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν.

Ἡ ἐν Παρισίοις Παγκόσμιος Ἐκθεσὶς ἀνοιχθεῖσα τὴν 1 μαΐου ἐκλείσθη τὴν 10 νοεμβρίου, διήρκεσεν ἐπομένως 193 ἡμέρας. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰσπραχθήσαν, κατὰ τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, ἐν ὅλῳ 12,623,847 φράγκα. Περιλαμβανομένης δὲ καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελετῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς εἰσελθόντων, τῶν ἐργατικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δι' εἰσιτηρίων ὑπηρεσίας εἰσερχομένων, εἰσῆλθον ἐν τῇ Ἐκθεσὶ κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς 16,159,749 ἄτομα. Ἡ μεγαλύτερα συρροὴ ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὅτε εἰσπραχθήσαν 2.720,595 φράγκα, καὶ ἡ μικροτέρα τὸν μῆνα μαΐον, εἰσπραχθέντων 1,278,800 φράγκων.